

Forinden Kommissionen gaar over til en Redegørelse for de Betragtninger, der ligge til Grund for det af den udarbejdede »Udkast til Lov angaaende falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence m. v.«, finder man det til Belysning af Udkastet rigtigt at give en Oversigt over den for Tiden her i Landet gældende Retsordning Emnet vedrørende.

Retsbeskyttelse i saa Henseende ydes *dels* ved en Række Lovbestemmelser, *dels* ved Domstolenes Praksis. I førstnævnte Henseende skal særlig nævnes Straffelovens §§ 215 til 220, 251, 256, 257, 278, Lov Nr. 55 af 5. April 1888 om Stemping af Arbejder forfærdigede af Guld og Sølv, Firmaloven af 1. Marts 1889 § 10, Lov Nr. 52 af 11. April 1890 om Beskyttelse for Varemærker, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898, Søløven af 1. April 1892 §§ 28 og 81 samt muligvis § 53, Patentlov Nr. 69 af 13. April 1894, Lov Nr. 70 af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, Lov Nr. 64 af 26. Marts 1898 om Handel med Gødnings- og Foderstoffer, Lov Nr. 63 af 29. Marts 1904 om Forfatterret og Kunstnerret, Lov Nr. 107 af 1. April 1905 om Beskyttelse af Mønstre, Lov Nr. 64 af 30. Marts 1906 om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter, Lov Nr. 92 af 19. April 1907 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine, Lov Nr. 53 af 26. Marts 1909 om Rettens Pleje § 118, Lov Nr. 108 af 18. April 1910 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. fl. Af samtlige disse Lovbestemmelser frembyde i denne Forbindelse alene Loven af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser samt tildels Straffelovens §§ 215 til 220, 251, 256 og 257 mere almindelig Interesse, medens de øvrige ere saa specielle, at der ved Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en almindelig Lovgivning synes ganske at kunne bortses fra dem.

Loven af 27. April 1894 sætter i § 1 *Straf* af Bøder (fra 50—2,000 Kr. og i Gentagelsestilfælde under skærpene Omstændigheder simpelt Fængsel) for den, der til Forbrug eller videre Forhandling her i Landet sælger eller falholder Varer, paa hvilke eller paa hvis Etiketter der er anbragt en Betegnelse som

enten indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted,

Art, Stof eller Tilvirkningsmaade, eller dog er af en saadan Beskaffenhed, at den er skikket til at bibringe en fejlagtig Antagelse i nogen af de nævnte Henseender, eller urigtig angiver, at Varen er bleven belønnet ved Udstillinger eller forsynet med Attest eller Anbefalinger fra Myndigheder,

eller urigtig angiver, at Varen er eller har været Genstand for et dansk Patent, medmindre Angivelsen var rigtig, da Betegnelsen anbragtes.

Straffrihed indtræder dog for den, der paa fyldestgørende Maade godtgør at have været uvidende om Betegnelsens Urigtighed og at have anvendt rimelig Omhu for at komme til Kundskab om dens Rigtighed, saavel som for den, der godtgør at have erhvervet Varerne fra en her i Landet bosat Person, medmindre han ved Erhvervelsen var vidende om den urigtige Betegnelse eller har solgt eller falholdt Varerne til Forbrug eller Forhandling her i Landet efter at være kommen til Kundskab om den urigtige Betegnelse. Med Hensyn til Straffrihedsbetingelserne er i øvrigt at bemærke, at Lovens Betingelse for indtrædende Straffrihed, at den tiltalte skal godtgøre Straffrihedsbetingelsernes Tilstedeværelse, synes lidet stemmende med de i dansk Kriminalret ellers herskende Bevisregler (in dubio pro reo).

Lovens § 1 giver derhos den Regel, at den, der til Forbrug eller videre Forhandling her i Riget har solgt Varer i Strid med foranstaaende Regler, skal, naar Køberen ikke ved Købet er bleven underrettet om den urigtige Betegnelse, være pligtig at tage Varerne tilbage og tilbagebetale Købesummen samt derhos, for saa vidt han ved Salget er ifalden Straf efter Lovgivningens almindelige Regler, erstatte Køberen det lidte Tab.

Ifølge § 2 skal den, der idømmes Straf, for saa vidt de falholdte Varer endnu ere i hans Besiddelse eller staa til hans Raadighed, tillige ved Dommen tilpligtes at bort-